

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0164

Anmodning om ophævelse af Harald Vilimskys immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 19. maj 2026 om anmodning om ophævelse af Harald Vilimskys immunitet (2025/2158(IMM))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning om ophævelse af Harald Vilimskys immunitet, der blev modtaget ved skrivelse af 1. juli 2025 fra Østrigs Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union, som indgav en anmodning fra anklagemyndigheden i Wien i forbindelse med en straffesag, der skal indledes mod Harald Vilimsky, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 9. juli 2025,
- der har hørt Harald Vilimsky den 15. april 2026, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
- der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019¹,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A10-0125/2026),

A. der henviser til, at Østrigs Faste Repræsentation ved Den

¹ Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, og Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Europæiske Union indgav en anmodning fra anklagemyndigheden i Wien med henblik på ophævelse af immuniteten for Harald Vilimsky, medlem af Europa-Parlamentet valgt i Østrig, i forbindelse med formodet underslæb, der udgør lovovertrædelser i henhold til artikel 153, stk. 1 og 3, i den østrigske straffelov, på grund af hans formodede deltagelse i lovovertrædelsen som omhandlet i denne lovs artikel 12;

- B. der henviser til, at det ifølge anmodningen – efter tidligere anmodninger fra anklagemyndigheden i Wien i 2021 om ophævelse af Harald Vilimskys immunitet samt Europa-Parlamentets afgørelse af 11. november 2021 om ophævelse af hans immunitet og henset til, at der er fremkommet nye faktiske omstændigheder – også er hensigtsmæssigt at anmode om ophævelse af Harald Vilimskys immunitet på grundlag af de nye beviser; der henviser til, at Harald Vilimsky ifølge oplysninger indhentet fra efterforskningen mistænkes for at have misbrugt sine beføjelser ved at anvende midler fra sit politiske parti FPÖ (Freiheitliche Partei Österreichs – Die Freiheitlichen) til formål, der ikke har noget at gøre med dets aktiviteter, på datoer i 2013, som endnu ikke er præcist fastlagt, navnlig ved at godkende betalinger af privat karakter, der ikke har noget at gøre med partiets aktiviteter, vedrørende installation af en dør og en lås på hans private adresse, hvorved FPÖ's formue led et tab på i alt 9 434 EUR;
- C. der henviser til, at Harald Vilimsky blev valgt til Europa-Parlamentet ved valget i maj 2019 og genvalgt i juni 2024, og således ikke var medlem af Europa-Parlamentet på tidspunktet for de påståede lovovertrædelser;
- D. der henviser til, at den påståede lovovertrædelse ikke udgør, og den efterfølgende anmodning om ophævelse af Harald Vilimskys immunitet ikke vedrører, en meningstilkendegivelse eller en stemmeafgivelse under udøvelsen af hans hverv som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- E. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a), i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter under Europa-Parlamentets mødeperioder på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- F. der henviser til, at artikel 57, stk. 2 og 3, i den østrigske forfatning har følgende ordlyd:
 - "2. *Nationalrådets medlemmer kan kun med Nationalrådets samtykke arresteres for en strafbar handling, undtagen hvis de gribes på fersk gerning. Nationalrådets samtykke kræves også for ransagning af medlemmer af Nationalrådets hjem.*
 - 3. *Uden Nationalrådets samtykke kan dets medlemmer i øvrigt kun*

retsforfølges for en strafbar handling af myndighederne, hvis det er åbenbart, at denne handling ikke har nogen tilknytning til det pågældende medlems politiske virksomhed. Myndighederne skal imidlertid indhente en afgørelse fra Nationalrådet om, hvorvidt der foreligger en sådan tilknytning, hvis det pågældende medlem eller en tredjedel af medlemmerne af det stående udvalg, der behandler sagen, anmoder herom. I tilfælde af en sådan anmodning skal myndighederne straks opgive eller afbryde enhver retsforfølgning."

- G. der henviser til, at formålet med immuniteten i henhold til protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;
- H. der henviser til, at parlamentarisk immunitet i henhold til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, ikke er et medlems personlige privilegium, men derimod en garanti for Parlamentets uafhængighed som helhed og for dets medlemmers uafhængighed;
- I. der henviser til, at Europa-Parlamentet i den foreliggende sag ikke har fundet noget bevis på *fumus persecutionis*, dvs. det tyder ikke på, at hensigten bag retsforfølgningen er at skade Harald Vilimskys politiske virke som medlem af Europa-Parlamentet og derved Parlamentets uafhængighed;
- J. der henviser til, at Parlamentet ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en anklaget²;
- 1. vedtager at ophæve Harald Vilimsky immunitet;
- 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Republikken Østrigs kompetente myndighed og Harald Vilimsky.

² Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.